

SPREJETA BESEDILA

Začasna izdaja

P8_TA-PROV(2015)0232

Strateške vojaške razmere na območju Črnega morja po nezakoniti priključitvi Krima k Rusiji

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 11. junija 2015 o strateških vojaških razmerah na območju Črnega morja po nezakoniti priključitvi Krima k Rusiji (2015/2036(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Ukrajini, zlasti resolucije z dne 15. januarja 2015¹,
- ob upoštevanju svojih resolucij z dne 12. septembra 2013 o pomorski razsežnosti skupne varnostne in obrambne politike², z dne 12. septembra 2012 o letnem poročilu Sveta Evropskemu parlamentu o skupni zunanji in varnostni politiki³, z dne 3. julija 2012 o trgovinskih vidikih vzhodnega partnerstva⁴ in z dne 14. decembra 2011 o pregledu evropske sosedске politike⁵,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. januarja 2011 o strategiji EU za Črno morje⁶,
- ob upoštevanju sklepov Sveta EU z dne 17. marca 2014, 21. marca 2014 in 18. decembra 2014,
- ob upoštevanju sklepov Sveta (za zunanje zadeve) o Ukrajini z dne 17. novembra 2014 in 29. januarja 2015,
- ob upoštevanju zadnjih izjav Sveta za zunanje zadeve z dne 9. februarja 2015 in 16. marca 2015,
- ob upoštevanju pridružitvenih sporazumov med EU ter Ukrajino, Moldavijo in Gruzijo,
- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Ruski federaciji, zlasti resolucije z dne 13.

¹ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0011.

² Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0380.

³ UL C 353 E, 3.12.2013, str. 77.

⁴ UL C 349 E, 29.11.2013, str. 38.

⁵ UL C 168 E, 14.6.2013, str. 26.

⁶ UL C 136 E, 11.5.2012, str. 81.

marca 2014 o invaziji Rusije na Ukrajino¹, z dne 17. aprila 2014 o ruskem pritisku na države vzhodnega partnerstva, zlasti o destabilizaciji vzhodne Ukrajine², in z dne 18. septembra 2014 o razmerah v Ukrajini in trenutnem stanju odnosov med EU in Rusijo³,

- ob upoštevanju deklaracije z vrha zveze Nato v Walesu z dne 5. septembra 2014,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve (A8-0171/2015),
- A. ker je območje Črnega morja ena strateško najpomembnejših regij na svetu, ki je bistvenega pomena za EU in njene države članice, zlasti ko gre za zagotavljanje njihove varnosti in obrambe, ter za evropsko sosedsko politiko in vzhodno partnerstvo; ker je pomen okrepljenega sodelovanja med Evropsko unijo in državami v regiji priznan v sinergiji Črnega morja – regionalni politiki EU, objavljeni leta 2008; ker vsi obstoječi dolgotrajni spori v Republiki Moldaviji (Pridnestrje), Gruziji (Južna Osetija in Abhazija) in Gorskem Karabahu potekajo na območju Črnega morja;
- B. ker je območje Črnega morja zelo pomembna zunanja meja Evropske unije;
- C. ker je Evropski svet močno obsodil priključitev Krima in Sevastopola Ruski federaciji, ki je v nasprotju z Ustanovno listino ZN, Pariško listino in Helsinško sklepno listino OVSE ter obveznostmi Rusije v skladu z memorandumom iz Budimpešte iz leta 1994, ter je ne bo priznal; ker je Rusija ravnala z namenom, da bi destabilizirala razmere na vzhodu Ukrajine; ker so bile posledično uvedene določene omejitve trgovanja med EU in Krimom;
- D. ker je zveza Nato obsodila stopnjevanje vojaških dejavnosti Ruske federacije na Krimu, njeno nezakonito in nelegitimno priključitev Krima ter njeno nadaljevanje namerne destabilizacije vzhodne Ukrajine in kršenja mednarodnega prava;
- E. ker se je po nezakoniti priključitvi Krima vojaško ravnovesje na območju Črnega morja prevesilo, tako da ima Rusija zdaj protipravno pod nadzorom več sto kilometrov krimske obale in sosednjih voda ob morskih mejah zveze Nato in EU; ker je Rusija spodbujala napadalne ukrepe na ozemlju Ukrajine;
- F. ker je bilo pred nezakonito priključitvijo na Krimu le malo ruskih zemeljskih in zračnih sil, ki so bile namenjene predvsem obrambi Sevastopola – glavnega oporišča ruske črnomske flote – in dveh sosednjih pomorskih oporišč; ker je priključitev Krima resno oslabilo ukrajinske oborožene sile in zlasti prizadela mornarico, ki so jo prevzele ruske enote; ker je Rusija s krepitvijo vojaške navzočnosti na Krimu in območju Črnega morja po priključitvi začela oblikovati združene napadalne udarne sile, ki vključujejo mornarico, kopenske sile in vojno letalstvo;
- G. ker je Rusija po priključitvi pospešila širjenje in posodabljanje črnomske flote; ker načrt za posodobitev črnomske flote sodi med najbolj velikopotezne dele ruskega državnega programa za javna naročila orožja v obdobju 2011–2020; ker je decembra 2014 ruska vlada odobrila novo vojaško doktrino, po kateri velja zveza Nato za glavno

¹ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0248.

² Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0457.

³ Sprejeta besedila, P8_TA(2014)0025.

grožnjo varnosti Rusije;

- H. ker je Rusija leta 2007 prekinila sodelovanje pri Pogodbi o konvencionalnih oboroženih silah v Evropi; ker je 11. marca 2015 Ruska federacija nehala sodelovati v skupni posvetovalni skupini v okviru Pogodbe o konvencionalnih oboroženih silah v Evropi in je posledično v celoti odstopila od pogodbe;
- I. ker je Turčija država kandidatka EU, zaveznica v okviru Nata, pomorska sila, dejavna akterka v regionalni zunanji politiki in bistvena partnerica EU tudi v vprašanih glede zanesljivosti oskrbe z energijo in varnosti meja; ker je strateška lega Turčije zelo pomembna tudi zaradi druge velike grožnje, s katero se soočata tako zveza Nato kot EU – samooklicane države Daesh (Islamske države); ker lahko Turčija igra pomembno vlogo pri preprečevanju groženj na območju Črnega morja in nasprotovanju Daeshu; ker se Turčija – čeprav meni, da si je Rusija Krim priključila nezakonito – o tej priključitvi in njenih posledicah še ni jasno izrekla; ker nedavne diplomatske usmeritve Turčije, zlasti v zvezi z bližnjimi konflikti, dopuščajo dvome in niso skladne s stališči EU in Nata; ker je Turčija strateška partnerica na področju varnosti in ima posebno vlogo v črnemorski regiji, tako kot med drugim določajo pogoji Konvencije iz Montreuxa iz leta 1936;
- J. ker je odziv EU na ruski napad in kršitev ozemeljske celovitosti Gruzije leta 2008 Rusijo morda spodbudil k podobnemu ravnanju v Ukrajini; ker so EU, zveza Nato in ZDA obsodile „pogodbi“, ki sta ju novembra 2014 in marca 2015 podpisali Rusija in separatistični vladi Abhazije in Južne Osetije, ter so ponovno potrdile svojo podporo suverenosti in ozemeljski celovitosti Gruzije; ker ti „pogodbi“ kršita temeljna načela mednarodnega prava, pa tudi mednarodne zaveze Rusije, tudi tiste, ki jih je sprejela v okviru sporazuma o prekinitvi ognja dne 12. avgusta 2008;
- K. ker se v Abhaziji, v Chinvalski regiji/Južni Osetiji in nazadnje na Krimu, odkar so ga zasedle ruske sile, dogajajo kršitve človekovih pravic; ker se na Krimu dogajajo kršitve človekovih pravic, ki jih doživljajo manjšinske skupine in nasprotniki Ruske okupacije, zlasti krimski Tataři, proukrajinski aktivisti, aktivisti civilne družbe in ljudje, ki so želeli obdržati ukrajinsko državljanstvo;

Spremembe strateškega položaja in varnostnih razmer na območju Črnega morja

1. odločno podpira nepriznanje ruske priključitve Krima; ponovno poudarja svojo zavezanost neodvisnosti, suverenosti in ozemeljski celovitosti Ukrajine v skladu z Ustanovno listino Združenih narodov, predvsem členom 2; v celoti podpira sklepe Evropskega sveta, da EU ne bo priznala nezakonite priključitve Krima in Sevastopola; poudarja, da priključitev krši tudi Pogodbo o prijateljstvu, sodelovanju in partnerstvu med Ukrajino in Rusko federacijo iz leta 1997; poudarja, da morajo EU in države članice glede odnosov EU z Rusijo nastopati enotno;
2. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da je nezakonita priključitev Krima povzročila bistveno spremembo strateškega položaja na območju Črnega morja in sosednjem območju; meni, da se Rusija z napadalnimi dejanji vrača k pristopu medsebojno zoperstavljenih sovražnih blokov; opozarja, da je Rusija z zasedbo celega polotoka pridobila zelo pomembno izhodišče tako proti zahodu (Balkan, Pridnestrje in ustje Donave) kot proti jugu (vzhodno Sredozemlje), kjer je nastanila stalne pomorske sile, in da je z nezakonito priključitvijo Krima Rusija pridobila „južni Kaliningrad“, še eno izpostavo, ki

neposredno meji na zvezo Nato;

3. meni, da sprememba geostrateškega položaja, razvijajoče se vojaške razmere na območju Črnega morja in nasilna priključitev Krima s strani Rusije nakazujejo širše in sistemske izzive za na normah temelječo evropsko varnostno arhitekturo po hladni vojni; meni, da morajo imeti EU in države članice varnostni odgovor na te izzive in ponovno razmisliti o svojih zunanjih in varnostnih politikah, ki jih morata odražati ponovno pregledana evropska varnostna strategija, evropska strategija pomorske varnosti in strategija EU za Črno morje; je zaskrbljen zaradi stopnjevanega pritiska Rusije na vzhodno mejo EU, vključno z Romunijo, Poljsko in baltskimi državami, saj to pomeni precejšnje tveganje;
4. meni, da bi morala EU okrepiti tudi lastno odpornost ter se odzvati na izziv informacij, ki se uporabljajo kot orožje, in varnosti informacij; pozdravlja sklep Sveta z dne 19. in 20. marca 2015 o začetku projekta za boj proti ruski propagandi, vključno s financiranjem več televizijskih kanalov v ruskem jeziku;
5. je globoko zaskrbljen zaradi trenutnega kopičenja ruskih obrambnih in napadalnih sil na območju Črnega morja ter načrtovanih širitve in posodobitve ruske črnomske flote, ki vključujeta šest novih, sodobnih dizelskih podmornic vrste Rostov na Donu in šest novih fregat vrste admiral Grigorovič; opozarja, da se bosta z nameščanjem sredstev napadalnih zračnih sil in nadgradnjo vojaške infrastrukture na Krimu izboljšala napadalni vojaški položaj Rusije in njena sposobnost uporabe moči zunaj svojega ozemlja;
6. z zaskrbljenostjo opaža stalno krepitev ruske vojaške navzočnosti v okupiranih gruzijskih regijah Abhaziji in Chinvalski regiji/Južni Osetiji. ugotavlja, da ta vojaška infrastruktura ofenzivnega in defenzivnega značaja s širokim obsegom delovanja resno ogroža celotno črnomske regijo;
7. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da je Rusija okrepila svojo zračno in pomorsko obrambo na območju Črnega morja, saj je tam namestila nove pomorske obrambne (protiladijske) rakete (z dosegom 600 km, ki lahko dosežejo Bospor) in zagotovila, da imajo ruska bojna letala nadzor nad približno tremi četrtinami zračnega prostora nad območjem Črnega morja (kar je dosegla tako, da je skoraj potrojila število letališč na Krimu); v zvezi s tem ugotavlja, da je Rusija okrepila svoje zmogljivosti tako v strateškem kot v taktičnem smislu: kar zadeva strateškega, bi lahko bombniki dolgega dosega, ki lahko prenašajo manevrirne izstrelke, in izvidniška letala, ki letijo blizu zahodnih obal Črnega morja, prodrli globoko v srednjo Evropo, taktično pa dve brigadi mornariške pehote – ki ju lahko podpirajo nosilke helikopterjev vrste Mistral – predstavljata veliko grožnjo morebitnega izkrcanja; pozdravlja odločitev Francije, da ponovno razmisli o dostavi amfibijsko desantnih ladij vrste Mistral Rusiji in pozdravlja pogajanja Francije za nedvoumno in dokončno odpoved tega posla;
8. je globoko zaskrbljen zaradi izjave predsednika Putina, da je bil med ruskim zavzemanjem Krima pripravljen ukazati pripravljenost ruskih jedrskih sil, če bi Zahod posredoval proti priključitvi; je tudi globoko zaskrbljen zaradi grozečih izjav visokih ruskih uradnikov, da ima Rusija pravico razmestiti in imeti jedrsko orožje na Krimu, saj bi to imelo svetovne posledice; z zaskrbljenostjo ugotavlja, da je Rusija marca 2015 med vojaško vajo na Krimu razmestila neznano število strateških bombnikov Tu-22M3 z jedrsko zmogljivostjo; je zaskrbljen nad novo rusko vojaško doktrino iz decembra

2014, ki dovoljuje uporabo jedrskega orožja proti državi, ki takega orožja nima;

9. ugotavlja, da morebitna ruska postavitve dvonamenskih oborožitvenih sistemov na Krimu postavlja pod vprašaj dobre namene Rusije, ko gre za doseganje napredka v programu večstranskega jedrskega razoroževanja v okviru prihodnjega pregleda Pogodbe o neširjenju jedrskega orožja, kar ogroža doseganja prizadevanja v tej smeri;
10. meni, da so nedavni preleti ruskih bojnih letal v bližini vojnih ladij Nata in raziskovalnih ploščadi v Črnem morju jasen znak agresivnejše ruske države na območju Črnega morja, in opozarja na povečano tveganje zaostritve razmer; poziva k uporabi neposrednih medvojaških komunikacijskih poti, da bi se izognili tragičnim nesporazumom z daljnosežnimi vojaškimi in varnostnimi posledicami;
11. je globoko zaskrbljen zaradi izredno resnih razmer v vzhodni Ukrajini – kjer vojna povzroča destabilizacijo Ukrajine in cele regije – vključno z morebitno grožnjo o vzpostavitvi zemeljskega koridorja, ki bi rusko ozemlje povezoval s Krimom prek ozemlja pod nadzorom separatistov ob zahodni obali Azovskega morja (Mariupol), s čimer bi bila Ukrajina povsem odrezana od morja; odločno poziva Ukrajino in Republiko Moldavijo, naj ukrepata, da bi preprečili oskrbovanje dnestrške regije z orožjem in drugimi vojaškimi sredstvi po kopnem in po zraku;
12. obsoja posredno in neposredno podporo, ki jo Rusija nudi separatističnim skupinam v Ukrajini, vključno z orožjem in rekrutiranjem, s čimer omogoča nadaljevanje vojne; je zaskrbljen zaradi poročil o vojnih zločinih, zagrešenih v regiji pod nadzorom separatistov, ki jih podpira Rusija, vključno z incidentom sestrelitve civilnega potniškega letala MH-17, o katerem trenutno poteka neodvisna mednarodna preiskava; odločno poziva Rusijo, naj umakne vse svoje vojaške sile z ukrajinskega ozemlja in spoštuje sporazume iz Minska; odločno poziva Rusijo in vse vpletene strani, naj uporabijo svoj vpliv za prekinitev spopadov ter preprečijo nadaljnje vojne zločine in nove žrtve; poudarja, da za zagrešene vojne zločine ni mogoče podeliti amnestije;
13. obžaluje, da sta se pobudi za regionalno sodelovanje na področju varnosti BLACKSEAFOR in „Black Sea Harmony“ (Črnomorska složnost), ki sta bili zasnovani, da bi zunanjemu svetu dokazali, da znajo obrežne države prevzeti glavno odgovornost za svojo varnost, obenem pa ohraniti možnosti za ponovno oživitve sodelovanja med državami v prihodnosti, izkazali za prešibki in sta trenutno ohromljeni;

Vztrajanje in komuniciranje z Rusijo

14. poudarja, da bi moral biti odnos z Rusijo, ki je pomembna akterka v mednarodnem sistemu, dolgoročno na splošno v znaku sodelovanja, ne pa sporov; vendar meni, da se je treba na kratki in srednji rok zaradi pomanjkanja zaupanja po zadnjih dejanjih Rusije pri vsakršni ponovni uvedbi sodelovanja še naprej trdno opirati najprej na močno strateško varovanje, ki ga svojim vzhodnim članicam zagotavlja zveza Nato, nato pa še na spremembo ruske politike do Ukrajine, zlasti na popolno in brezpogojno izvajanje sporazumov iz Minska, sklenjenih septembra 2014 in februarja 2015 (ki se nanašajo zgolj na konflikt v vzhodni Ukrajini) in na vračilo Krima Ukrajini, s čimer bi obnovili prvotno stanje in ukrajinskim oblastem vrnilo nadzor nad ozemljem države v okviru mednarodno priznanih meja;
15. upa, da bo spoštovan sporazum o premirju, dosežen 12. februarja 2015 v Minsku, kar bi

omogočilo čas za pogajanja o politični rešitvi; je zaskrbljen nad številnimi znaki kršitev sporazuma na strani Rusije in separatistov; poudarja, da je treba v celoti spoštovati obstoječi mednarodni pravni okvir;

16. meni, da bi bilo treba sistem sankcij nadaljevati in okrepiti, če Rusija ne bo v celoti začela izvajati sporazumov o premirju iz Minska ter bo nadaljevala z destabilizacijo vzhodne Ukrajine in nezakonito priključitvijo Krima, prav tako pa bi bilo treba nadaljevati in okrepiti podporo Ukrajini pri spodbujanju njenih obrambnih sposobnosti; poudarja, da mora EU pokazati enotnost, solidarnost in zavezanost pri sankcioniranju ruskih ukrepov, ki kršijo veljavne določbe mednarodnega prava;
17. poziva države članice EU, naj ostanejo neomajne in združene, ko gre za zavezanost dogovorjenim sankcijam proti Rusiji, tudi tako, da zamrznejo vse vojaško in obrambno sodelovanje ter prekličejo pogodbe, kot je tista za dobavo amfibijsko-desantnih ladij vrste Mistral Rusiji; z veseljem pričakuje uspešen zaključek pogajanj o odpovedi te pogodbe;

Zanesljivost oskrbe z energijo, pomorska varnost ter varnost meja in ljudi v črnomoški regiji

18. pozdravlja izvajanje energetske politike EU, namenjene spodbujanju zanesljivosti oskrbe z energijo vseh držav članic; odločno poziva države članice, naj sprejmejo potrebne ukrepe, da bi zmanjšale energetske odvisnosti ter zagotovile varnost izkoriščanja in prevoza nafte in zemeljskega plina v črnomoški regiji; poziva EU, naj podpre pobude za razširitev črnomoških virov energije, tudi z naložbami in finančnimi ukrepi v okviru strategije za energetske neodvisnosti; poziva Komisijo, naj nadaljuje z deli za izgradnjo plinovoda Nabucco; meni, da je najboljša zagotovilo za energetske oskrbo držav članic konstruktiven odnos s sosednjimi državami, ki temelji na zaupanju;
19. izraža zaskrbljenost, ker so prednosti izkoriščanja in prevoza nafte in zemeljskega plina v Črnem morju vse bolj odvisne od stopnje militarizacije, ki sta jo sprožila nezakonita priključitev Krima Rusiji in kasnejše kopičenje ruskih vojaških zmogljivosti na tem območju; ponovno poudarja, da ima zaradi možnosti za nestabilnost in zlasti odvisnosti Evrope od Črnega morja za namene prenosa energije Evropska unija strateški interes za to, da regionalne akterje odvrta od skrajnih ukrepov, in da bo za ta namen morda morala na Črno morje razmestiti evropska pomorska in zračna sredstva; odločno poziva države članice, naj sprejmejo potrebne ukrepe, da bi zagotovile varnost izkoriščanja in prevoza nafte in zemeljskega plina v črnomoški regiji;
20. poudarja, da trenutna kriza negativno vpliva na sodelovanje na drugih pomembnih področjih, kot so upravljanje in varnost meja (zlasti nadzor preseljevanja), prekupčevanje in boj proti organiziranemu kriminalu;
21. obsoja kršitve človekovih pravic na Krimu, do katerih prihaja, odkar so ga zasedle ruske sile, vključno z zastraševanjem in čedalje več prisilnimi izginotji¹, cenzuro svobode govora in pregonom manjšin, zlasti etničnih in narodnih; obsoja sistematično preganjanje avtohtonih krimskih Tatarov, ki so se udeležili demonstracij v podporo ozemeljski celovitosti Ukrajine; opozarja, da krimski Tatari v tisočih bežijo iz domovine zaradi strahu pred preganjanjem in se zatekajo v druge regije Ukrajine; izraža

¹ V smislu člena 7(1)(i) Rimskega statuta (2002).

solidarnost z njimi in odločno poziva k izboljšanju razmer; poziva ruske oblasti, naj takoj nehajo nadlegovati mejlis, izvršilni organ krimskih Tatarov; poziva Rusijo, naj v celoti spoštuje pravice lokalnega prebivalstva Krima, in poziva Ukrajino, EU in njene države članice, naj spremljajo spoštovanje človekovih pravic na Krimu;

22. poziva k preiskavam in boljšemu dostopu mednarodnih organizacij za spremljanje položaja človekovih pravic do vseh primerov resnih zlorab človekovih pravic na Krimu; poziva ukrajinsko vlado, naj uporabi vsa sredstva, ki so ji na voljo, ter razišče in sodno preganja vojne zločine, zagrešene na njenem ozemlju; poziva mednarodno skupnost, vključno s haaškim sodiščem, naj začne preiskovati morebitne zločine, zagrešene med nezakonito priključitvijo Krima in sporom v vzhodni Ukrajini;
23. opozarja na izjemno ranljivost okolja na območju Črnega morja; poudarja, da naraščajoča vojaška prisotnost v regiji predstavlja dodatno tveganje za občutljivi ekosistem, in poziva k vzpostavitvi učinkovitega mehanizma za preprečevanje incidentov z zanesljivim sistemom izmenjave informacij med vsemi državami ob obalah Črnega morja v nujnih primerih;
24. opozarja, da mora EU ostati združena in nastopati enotno, ko gre za rusko hibridno vojno v Ukrajini; je trdno prepričan, da je enotnost predpogoj za učinkovit odziv na vse varnostne grožnje in politične izzive, ki izhajajo iz kombinacije ruskih vojaških in nevojaških ukrepov v Ukrajini;

Vloga EU in mednarodnih akterjev

25. poudarja, da bi morala biti regija Črnega morja resnično prednostna naloga za EU; meni, da je trenutna oblika sinergije Črnega morja zastarela; ponovno poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj čim prej pripravita celovito strategijo EU za regijo Črnega morja; poudarja, da bi bilo treba določbe strategije pomorske varnosti EU uporabljati tudi v primeru Črnega morja; poziva k pregledu evropske varnostne strategije in pričakuje, da bo pregled evropske sosedске politike, ki zajema vse ustrezne programe v regiji, prinesel večje sodelovanje med SVOP in partnerskimi obalnimi državami Črnega morja;
26. poudarja, da bi se moralo učinkovito sodelovanje z državami na območju Črnega morja kljub temu, da je sinergija Črnega morja tako rekoč zamrznjena, nadaljevati; pozdravlja misije SVOP, ki trenutno potekajo – svetovalno misijo EU, nadzorno misijo EU in misijo EU za pomoč na mejah –, kot pomembne sestavne dele prispevka EU k reševanju dolgotrajnih sporov v regiji; pozdravlja prizadevanja držav članic za izboljšanje vojaških zmogljivosti črnemorskih obalnih držav, s katerimi želijo izboljšati možnosti teh držav za odziv na krizne razmere v regiji; meni, da EU potrebuje pogumen in k rezultatom usmerjen pristop, zlasti ko gre za gospodarska, obrambna in varnostna področja, da bi notranje okrepili EU, posodobili in izboljšali obstoječe instrumente ter okrepili zmožnost odzivanja EU na razvoj dogodkov v sosednjih državah, ki vpliva na evropsko varnost;
27. poudarja kritičen pomen usklajevanja z Natom, zlasti s črnemorskimi obalnimi državami, ki so članice zaveznitva, in Združenimi državami, saj je območje Črnega morja bistven del evroatlantske varnosti; poudarja, da sta posodobitev in izboljšanje vojaških zmogljivosti obalnih držav, ki so članice EU in Nata, bistvenega pomena za zagotavljanje varnosti in stabilnosti v regiji; pozdravlja zavezo zveze Nato, da bo

podpirala regionalna prizadevanja obalnih držav Črnega morja za zagotavljanje varnosti in stabilnosti; poudarja nujnost podpore EU in zveze Nato za ohranjanje Črnega morja kot odprtega gospodarskega območja; poziva OVSE, naj razširi obseg svojih prizadevanj v zvezi z varnostjo v območju Črnega morja; poziva EU, naj podpre okrepljeno prisotnost OVSE in nove pobude OVSE v regiji, namenjene omilitvi varnostnega položaja;

28. opozarja, da morajo, zlasti zaradi varnostnega položaja v območju Črnega morja, v skladu s členom 42 (7) PEU vse države članice EU uživati enako raven varnosti;
29. pozdravlja zavezo držav članic zveze Nato kolektivni varnosti in izvajanju člena 5 Washingtonske pogodbe, če je to potrebno; pozdravlja odločitev s srečanja na vrhu zveze Nato v Walesu glede ukrepov strateškega varovanja in akcijskega načrta za pripravljenost, pomembnih elementov za varnost najbolj prizadetih držav članic zveze Nato; poziva zvezo Nato, naj nadaljuje razvijanje zmogljivosti kibernetске in raketne obrambe tudi v regiji Črnega morja ter naj pripravi načrte ukrepov za odvrčanje asimetričnega in hibridnega vojskovanja in odgovor nanj;
30. odločno poziva Komisijo, naj podpre države članice pri prizadevanjih za iskanje rešitev, s katerimi bi obrambni proračun zvišali na optimalno raven 2 %; pozdravlja zavezo, ki so jo na zadnjem vrhunskem srečanju Nata v Newportu sprejele članice zveze, da bodo njihovi obrambni izdatki do leta 2024 dosegli najmanj 2 % BDP; izraža zaskrbljenost nad najjavami nekaterih zaveznic, da nameravajo dodatno varčevati pri izdatkih za obrambo; v zvezi s tem opozarja na člen 3 Washingtonske pogodbe;
31. opozarja, da je zveza Nato, čeprav leta 2008 vlogi Gruzije in Ukrajine za akcijski načrt za članstvo zveze Nato nista bili sprejeti, na srečanju na vrhu v Bukarešti napovedala, da bosta Gruzija in Ukrajina postali članici zveze; ugotavlja, da je po vojni leta 2008 v Gruziji in nezakoniti priključitvi Krima leta 2014 Rusija ozemeljsko okrnila obe državi, da ne bi bili upravičeni do članstva v zvezi Nato; meni, da ima zveza Nato, čeprav Gruzije in Ukrajine ne more neposredno braniti, moralno dolžnost, da ju podpira pri obrambi;
32. poudarja, da mora zveza Nato obdržati splošno pomorsko in zračno prevlado na območju Črnega morja ter ohraniti zmožnost nadzorovanja območja;

o

o o

33. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ter vladam in parlamentom držav članic EU in vseh držav na območju Črnega morja.